

новобългарскиятъ езикъ: *паунъ-повунъ, наука-наука*) : пити-поити, напати, крѣти-крѣвѣ, крати-корѣ, крати-керѣ, стлати-стѣлѣж, дрѣти-раздирѣти, зрѣти-взирѣти, зарѣ, позорѣ.

При образованието на сложните думи, когато тие са сжединатъ съ еднородни сжгласни, произхожда важно измѣнение: а) една отъ тие букви са изхвърга (облакѣ нам. обклакѣ); б) замѣнява са съ други повече тѣжки сжгласни (напр. д и т въ с: вѣсти, плѣсти нам. вѣдти, плѣдти; гжсли, гжсли нам. гждли, гдди отъ корѣните гжд и гд); в) д и т са изхвъргатъ предъ м, н и л: гмь, нам. гдмь, вѣмь нам. вѣдмь, оубанжти нам. оубаднжти, чѣли нам. чѣгли (отъ чѣг), а предъ сжгласната р бива противното, т. е. прибавлява са д и т, а именно сжгласната д са притуря, когато р са намира сжединенно съ ж и з, а т, когато р са сжединява съ с, напр. издрѣкшти нам. изрѣкшти, стрѣктиниѣ нам. сзрѣктиниѣ); 2) най-последъ сжгласната буква з, а именно въ предлозите бѣзѣ и вѣзѣ, изѣ и разѣ преди и, т, к и х са измѣнява въ с, когато у тѣхъ са изоставя х-тъ; а с, напротивъ, преди д преминува въ з (напр. бесплѣтънѣ, вѣстрѣжити, раскопати, расхѣтити, здравѣ нам. сздравѣ, поздѣ нам. посдѣ, здѣ нам. сздѣ).

Колкото за сжединението на сжгласните съ гласните, както въ старобългарскиятъ, така и въ новославянскиятъ езикъ смѣгчението са забѣлѣва предъ така нарѣченните мекки гласни, а именно: а) устните к, т, с и м са смѣгчаватъ чрезъ л или чрезъ ъ (напр. изкавлѣниѣ, прелом-